

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vir Apostolicvs seu Vita Et Virtvtes R.P. Alberti
Chanowsky è Societate Iesu in Provincia Boëmiae**

Tanner, Jan

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput XIII. Castitas, cultus Sanctissimæ Virginis & obedientia Patris
Chanovvsky.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50633)

CAPUT XIII.

Castitas, cultus Sanctissimæ Virginis & obedientia Patris Chanovvsky.

SVperfluum quærere videtur de vita Patris Chanovvsky puritate, & conscientia cura: qui enim omnes tantâ contentione Dæmoni, & peccato ereptum erat, quomodo in sordibus & vitiorum luto ipse hæere voluisset? quin non modò peccatum nullum, sed nec peccatorum vestigia in eo remansisse videbantur, ita nulla passionum violentia rationem unquam perturbabat. Angelo quàm homini similior, quem etiam dulcissima vultus sui modestia moribusque verè Angelicis referebat. Quam verò puram omnia sceleris animam circumferret ex Reverendissimi Domini Sebastiani Zbraslavvky S. Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ Canonici testimonio patere potest qui P. Alberto pro sacro tribunali frequenter aures dare solitus, tam innocentem operabat animam suam sincera & suis nunciis absoluta in articulo mortis exomologesi expiatam Christo iudici post obitum siltere, quàm innocentem Pater Chanov-

vsky ad Sacramentum poenitentiae solitus
fuisse animam suam expiandam afferre.

Aegrotus feminas non modo per diem
circa lectum suum, aut saltem in eo, in
quo iacebat conclavi, non patiebatur; sed
nec cibos earum manu sibi volebat prepara-
rari, nisi Matronae essent honestissimae, ei-
que sanguine aut affinitate coniunctae, &
à pietate in Deum notae: quales S. philip-
pus Nerijs etiam ad lectum suum sternen-
dum nonnunquam admittere solitus me-
moratur. Permittebat etiam P. Alberrus,
quando famuli aut viri alterius copia faci-
lis non erat, sibi aegrotis, & manibus à
chiragra prorsus impedito, cibum imponi
in os à nepte, aut à sorore. Quadam vi-
ce rogatus, ut ad nundinas Pilsnam cum
nobilibus pergeret: pridie quidem condi-
cere videbatur: sed mane ubi feminarum
cumulos eodem ituros vidit, valetu-
dinem excusavit; donec feminis illis iam
avectis, ipse curriculum alium impetravit,
& solo puero suo comitatus, venit ad illas
nundinas libellulos pios, & apparamenta
templorum coempturus.

Multus erat in suadendo ut Virgines fa-
ciem oblectae incederent, olimque ita e-
templo & veneratione sanctissimae Virgi-

nis Deiparæ à Virginibus fuisse passim factitatum assererat.

Canes, ob castitatis ut creditur, amorem, odio prosequeretur, eosque apud amicos suos tam ægrè tolerabat, ut si eorum turbas domo remove nollent, ab eis offenso similis discederet, & alia se se conferret in loca.

Hinc Sanctissimam Deiparam Virginem puritatis omnium fontem & speculum, tanquam Patronam singularem colebat obsequiosissimè. Eius Rosarium per viam dum itinera sua Apostolica peragebat semper gestabat manu, illudque tacitus assiduè volebat. Ad miraculosam Divæ Virginis in Bavaria imaginem dictam ad S. Cruorem pietatis causa minimum quater per annum iurabat. Ad Sanctum item Divæ Virginis Montem in Boëmia iuxta Pribramium situm, tunc primum ibi frequentari ceptum veniebat subinde religionis gratia, & montem illum, quandoque ingenti molestia, ac difficultate scandebat lentissimo ob pedum labores, gradu.

Fuisse porro Sacratissimæ Virginis Albertum vicissim in amoribus vel inde liquet, quòd eum dignata sit eo honore, ut ipse fundamentalem sacræ illius ædiculæ,
 quæ

quæ ad normam Lauretanæ prima in Germania partibus ab illustrissimo S. R. I. Comite Floriano Zparlky de Sora in quodam eius territorij, viginti quatuor millibus passuum P. aga dissito nemore (vnde & ædicula illa cognomē traxit Divæ Virginis in filvula) fuit erecta, fundamentalem, inquam ædis illius lapidem iuncta cum prædicto Comite opera suis ipse manibus locaret.

Virtutem religiosæ obedientiæ ut primarium Societatis IESU tesseram vehementer P. Albertus coluit vehementerque adamavit. Quid quid ei à superiore fuisset impositum, momento exequebatur; non imperia, sed vel solos nutus excipiens promptissimè, aut si quocunque demum modo voluntatem Superioris intellexisset. Insinuaverat ei P. Collegij Clatoviensis Rector Andreas Stredonius, ut ad Sancti Patriarchæ Ignarij solennitatem Clatoviæ adesset; cumque deinde pridie eius festi cælum esset in gravissimam resolutum pluviam, omnes Patrem Albertum affore desperarunt: sed adfuit ille tamen in tempore, quamvis ne siccum (ut aiunt) filum attulisset.

Erat sanguine illustris quædam fæmina, in cuius animo hæresis tam profundas egerat

rat radices, ut omnium conatus eluderet, putareturque impostherum actum acturus, quisquis eam ad Ecclesiam reducere cogitasset. Ioci ergo gratia ac per ironiam P. Provincialis dixerat Patri Alberto, iret & dominam illam converteret, Sed arrepto ille baculo Collegio egressus est sine ulla mora, & ad Dominam illam novem circiter milliaria distantem, est profectus gratiæ Dei, & auspicijs obedientiæ confusus.

In missionibus suis, si ad obsequia Domini cuiuspiam à Superioribus assignatus fuisset, ei Dominus ut Patri Rectori suo in omnibus obtemperabat.

CAPUT. XIV.

Amor erga Societatem IESU.

VOcationis suæ æstimationem quandam eximiam & sublimem semper prætulit P. Albertus, non tantum in eo, quod regulas, & statuta Societatis IESU accuratissimè servavit omni tempore & occasione, nihilque sit solitus aggredi præter superiorum suorum aspiciam; verum etiam, quod de bona Religionis suæ apud alios